

ACK, KÄRA MARIA

Lioligt

Ack, kä - ra Ma - ri - a, du, öpp - na för mig och
 låt mig här - u - te ej stå! Den ry - se - ligt
 kal - la, den nor - di - ska vind, den i - sar från
 topp och till tå. Vad ska - dar det dig, om du
 öpp - nar för mig? Snart hö - ra vi fåg - lar - nas
 ljuv - li - ga skri. Ma - ri - a, du, öpp - na för mig!

"Vad är det för jämmer och ömkeligt tal?
 Du står här och bråkar med mig!
 Jag beder dig snart från dörren att gå,
 du störer min nattliga frid.
 Gå genast därhän,
 du trolöse vän!
 Jag har mig utkorat en annan till vän.
 Gå bort, men kom aldrig igen!"

"Är det min Maria, som svarar mig så,
 som för mig har varit så kär?
 Av sorg och bekymmer jag knappast kan gå.
 Jag vet ej, vad orsaken är,
 jag vet inte nu
 varken tid eller stund,
 att jag haver gjort dig det minsta emot.
 Varför är du bliven så vred?"

Ack, kära Maria, du minns väl den gång,
 vi satt under linden så grön!
 Vi hörde på fåglarnas ljuvliga sång,
 vi svuro varandra vår ed.
 Och sedan mot mig,
 så vänlig och mild,
 besökte mig alltid med yppersta flit.
 Glöm aldrig den edsvurna tid!"

"Ack, kära min gosse, förlåt mig mitt skämt!
 Jag därom så hjärtligen ber.
 Hur kunde du tro, att jag dig har bortglömt?
 För dig vill jag öppna min dörr.
 Kom intill min barm!
 Min säng är så varm!
 Jag hoppas, att mor ej skall väckas av harm.
 Kom, låt mig få kyssa dig nu!"

"Min sorg och bekymmer, de genast bort fly,
 om du älskar mig åter på nytt.
 Men, kära Maria, gör aldrig så mer,
 som du en gång har gjort emot mig!
 Men kärlekens tvång,
 det lättnar en gång,
 men vägen förkortas bland fåglarnes sång,
 de nattliga fåglarnes sång."